

Sygn. akt IV U 1467/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Górczyńska-Bebłot

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2017 roku w Częstochowie

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o zwrot nienależnie opłaconych składek

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 14 października 2016 roku Nr (...) -RKS/ (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **odstępuje od obciążenia odwołującego J. M. kosztami zastępstwa procesowego pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C..**

Sygn. akt IV U 1467/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2016 roku nr (...) -RKS/ (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił zwrotu J. M. nienależnie opłaconych składek z powodu niestwierdzenia nadpłaty.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z przepisem art. 9 ust. 4c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, fakt nieosiągania przychodów z działalności gospodarczej nie daje podstaw do zwolnienia z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym i obowiązku opłacania składek na te ubezpieczenia. Wobec powyższego, po ponownej weryfikacji stanu faktycznego na podstawie złożonych przez ubezpieczonego dokumentów, na dzień wydania decyzji nie stwierdzono nadpłaty na koncie płatnika składek, która mogłaby zostać zwrócona. Wręcz przeciwnie, według rozliczenia na dzień 14 października 2016 roku, na koncie płatnika figuruje zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za miesiące od listopada 2013 roku do stycznia 2014 roku w łącznej kwocie 356,28 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. M., podnosząc że się z nią nie zgadza.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz o zasądzenie od odwołującego na jego rzecz kosztów postępowania sądowego.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Od dnia 12 lipca 1990 roku, na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy W. nr 456, J. M., urodzony w dniu (...), prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) Usługi (...), przy czym od dnia 29 grudnia 2015 roku działalność ta pozostaje zawieszona.

W istotnym dla sprawy okresie od 15 kwietnia 2013 roku do 6 stycznia 2014 roku z tytułu prowadzenia powyższej działalności J. M. był zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego i nie zgłaszał w tym czasie formalnego zawieszenia tej działalności (w dniu 15 kwietnia 2013 roku odwołujący wznowił zawieszoną działalność i ponownie ją zawiesił w dniu 7 stycznia 2014 roku). Tuż przed podjęciem działalności gospodarczej ubezpieczony zakupił specjalistyczne urządzenie do ocieplania stropów i podłóg bez zastosowania styropianu, a jedynie na bazie cementu, do którego transportu niezbędny był mu samochód.

W okresie od 15 kwietnia 2013 roku do 6 stycznia 2014 roku w ramach prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczony:

- w kwietniu 2013 roku zakupił samochód za kwotę 63.653,00 zł;
- w maju 2013 roku zakupił sklejkę antypoślizgową za kwotę 243,90 zł;
- w czerwcu 2013 roku uiszczył rachunek za telefon w kwocie 144,50 zł, zamontował hak holowniczy w samochodzie uiszczając za tę usługę 869,92 zł, zakupił wkładkę zaczepu za kwotę 13,01 zł oraz części samochodowe za kwotę 134,17 zł, a także sprzedał towary za kwotę 200,00 zł;
- w lipcu 2013 roku zakupił liny, nakrętki i śruby za kwotę 73,29 zł, zakupił nakrętki i śruby za kwotę 21,83 zł, uiszczył rachunek za telefon w kwocie 144,50 zł, zakupił cement za kwotę 432,52 zł, zakupił pompę za kwotę 243,90 zł, zakupił nakrętki i śruby za kwotę 52,10 zł oraz sprzedał usługi za kwotę 200,00 zł;
- we wrześniu 2013 roku zakupił cement za kwotę 2.162,58 zł, zakupił pompę do wody za kwotę 73,15 zł oraz pręt walcowany za kwotę 6.061,65 zł;
- w październiku 2013 roku zakupił cement za kwotę 172,13 zł;
- w listopadzie 2013 roku zakupił papę za kwotę 280,50 zł;
- w grudniu 2013 roku sprzedał samochód za kwotę 62.800,00 zł oraz zapłacił 4.500,00 zł za reklamę.

W sierpniu 2013 roku i styczniu 2014 roku ubezpieczony nie odnotował żadnych zdarzeń w księdze przychodów i rozchodów.

Obecnie odwołujący nie pamięta, jakie towary i usługi sprzedawał w czerwcu i lipcu 2013 roku, zaś wskazane powyżej materiały kupował z myślą o wykorzystaniu ich w ramach prowadzonej działalności. W całym okresie od 15 kwietnia 2013 roku do 6 stycznia 2014 roku J. M. był gotów do wykonywania usług w ramach prowadzonej działalności i z tą myślą w grudniu 2013 roku wydał na reklamę swojej działalności kwotę 4.500,00 zł, mimo że równocześnie sprzedał zakupiony w kwietniu 2013 roku samochód. Równolegle ubezpieczony cały czas posiadał zarejestrowany na firmę telefon, z którego korzystał i opłacał z tego tytułu abonament, przy czym nie potrafi obecnie wyjaśnić, dlaczego koszty z tego tytułu zostały wykazane jedynie w niektórych miesiącach.

(v. oświadczenie odwołującego z dnia 28 stycznia 2016 roku oraz kopie z księgi przychodów i rozchodów za okres od kwietnia do grudnia 2013 roku k. 14-25, historia wpisów do (...) oraz kolejne wpisy k. 39-47, zaświadczenie

Wójta Gminy W. z dnia 23 lutego 2017 roku k. 48, wnioski o wpisy do (...) k. 49-53, wyjaśnienia ubezpieczonego k. 66verte-67)

W roku podatkowym 2013 ubezpieczony osiągnął dochód w kwocie 10.750,56 zł (przy przychodach w kwocie 73.550,56 zł), zaś w roku podatkowym 2014 osiągnął dochód w kwocie 10.964,22 zł.

(v. zaświadczenia o dochodach k. 37-38)

W okresie od 15 kwietnia 2013 roku do 6 stycznia 2014 roku J. M. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w minimalnej wysokości oraz nie był długotrwale niezdolny do wykonywania czynności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, w szczególności nie przebywał w tym czasie w szpitalu (najbliższe czasowo pobyty w szpitalu miały miejsce w dniach 9-10 maja 2006 roku i 14-15 kwietnia 2015 roku), choć leczył się (...).

(v. akta rentowe, dokumentacja medyczna k. 54, 58-63)

Z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od kwietnia 2013 roku do stycznia 2014 roku J. M. nie uiszczał należnych składek na ubezpieczenia społeczne, podobnie jak nie uiszczał z tego tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wezwaniem z dnia 21 marca 2014 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. wezwał ubezpieczonego do zapłaty należności z tytułu nieopłaconych składek za okres od kwietnia 2013 roku do stycznia 2014 roku w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39, w łącznej kwocie 9.225,38 zł tym:

- na ubezpieczenie społeczne w kwocie 6.012,75 zł, w tym należność główna 5.726,75 zł i odsetki 286,00 zł;
- na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 2.744,97 zł, w tym należność główna 2.625,97 zł i odsetki 119,00 zł;
- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 467,66 zł – całość należność główna.

W dniu 3 kwietnia 2014 roku odwołujący złożył wniosek o prolongatę spłat w/w należności, który organ rentowy potraktował jako wniosek o rozłożenie zaległości na raty.

W dniu 29 maja 2014 roku J. M. zawarł z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddziałem w C. umowę nr (...) o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, na podstawie której należności z tytułu składek w ogólnej kwocie 9.099,83 zł zostały rozłożone na raty, w tym należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne na 40 rat, zaś należności z tytułu składek na Fundusz Pracy na 23 raty, określone w stanowiących załączniki nr 1, 2 i 3 do układu ratalnego harmonogramach spłaty.

W dniu 22 stycznia 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o ponowne wyliczenie kwoty zaległości składkowych, albowiem w latach 2013-2014 nie osiągał dochodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, pobierał rentę inwalidzką w wysokości niższej niż 50% przeciętnego wynagrodzenia oraz posiadał ukończone 60 lat życia.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy ustalił, że w miesiącach od kwietnia do listopada 2013 roku oraz w styczniu 2014 roku wysokość przychodów osiąganych przez ubezpieczonego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie przekraczała miesięcznie wysokości 50% najniższej emerytury, zaś wysokość pobieranej przez niego renty z tytułu niezdolności do pracy nie przekraczała kwoty minimalnego wynagrodzenia. Na tej podstawie organ rentowy dokonał weryfikacji zadłużenia składkowego odwołującego objętego układem ratalnym z dnia 29 maja 2014 roku oraz zaliczył wpłaty na poczet zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy na poczet zaległych składek na ubezpieczenia społeczne. Z powyższego rozliczenia wynika, że na dzień 25 sierpnia 2016 roku na koncie płatnika figurowała niedopłata w kwocie 490,28 zł (należność główna) za okres od października 2013 roku do

stycznia 2014 roku. Zgodnie z kolejnym rozliczeniem na dzień 14 października 2016 roku na koncie płatnika figurowało zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za miesiące od listopada 2013 roku do stycznia 2014 roku w łącznej kwocie 356,28 zł.

Wynikające z układu ratalnego należności na zaległe składki na ubezpieczenia społeczne ubezpieczony regulował do grudnia 2016 roku, mimo że zgodnie z zawartym układem ratalnym winien regulować je do września 2017 roku.

(v. akta rentowe, dokumentacja dotycząca układu ratalnego wraz z rozliczeniem konta płatnika, pismo procesowe ZUS z dnia 29 września 2017 roku k. 86)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1778 ze zm.) – dalej ustawa systemowa, do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio: art. 12, art. 26, art. 29 § 1 i 2, art. 33-33b, art. 38a, art. 51 § 1, art. 55, art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8 i 9, art. 60 § 1, art. 61 § 1, art. 62 § 1, 3 i 5, art. 62b § 1 pkt 2 i § 3, art. 72 § 1 pkt 1 i 4 i § 2, art. 73 § 1 pkt 1 i 5, art. 77b § 1 i 2, art. 91, art. 93, art. 93a-93c, art. 93e, art. 94, art. 97 § 1, art. 98 § 1 i § 2 pkt 1, 2, 5 i 7, art. 100, art. 101, art. 105 § 1 i 2, art. 106 § 1 i 2, art. 107 § 1, 1a, § 2 pkt 2 i 4 i § 3, art. 108 § 1, 3 i 4, art. 109 § 1 w zakresie art. 29, art. 109 § 2 pkt 1, art. 110 § 1, § 2 pkt 2 i § 3, art. 111 § 1-4 i § 5 pkt 1, art. 112 § 1-5, art. 112b, art. 112c, art. 113, art. 114, art. 115-117, art. 118 § 1 oraz art. 119 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa.

W myśl przepisu art. 72 § 1 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 201 ze zm.), za nadpłatę uważa się kwotę:

- 1) nadpłaconego lub nienależnie zapłaconego podatku;
- 2) podatku pobraną przez płatnika nienależnie lub w wysokości większej od należnej;
- 3) zobowiązania zapłaconego przez płatnika lub inkasenta, jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 30 § 4, określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej;
- 4) zobowiązania zapłaconego przez osobę trzecią lub spadkobiercę, jeżeli w decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej lub decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego spadkodawcy określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej.

Na równi z nadpłatą traktuje się kwotę stanowiącą różnicę określoną zgodnie z art. 27f ust. 8-10 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych, wykazaną w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych, lub wynikającą z decyzji (§ 1a).

Na równi z nadpłatą traktuje się kwotę przysługującą podatnikowi na podstawie art. 26ea ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz kwotę przysługującą podatnikowi na podstawie art. 18da ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych, wykazaną w zeznaniu lub wynikającą z decyzji (§ 1b).

Na równi z nadpłatą traktuje się:

- 1) część wpłaty, która została zaliczona na poczet odsetek za zwłokę, jeżeli wpłata ta dotyczyła zaległości podatkowej;
- 2) nienależnie zapłacone:

- a) zaległości, o których mowa w art. 52 oraz art. 52a,
- b) odsetki za zwłokę od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek,
- c) opłatę prologacyjną (§ 2).

W niniejszej sprawie niesporne jest, że w spornym okresie od 15 kwietnia 2013 roku do 6 stycznia 2014 roku J. M. był zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i nie opłacał z tego tytułu należnych składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne. Podobnie niesporne jest, że w tym czasie odwołujący miał ukończony 60 rok życia, pobierana przez niego renta z tytułu niezdolności do pracy była niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę, zaś osiągnięte przez niego w poszczególnych miesiącach z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej dochody, za wyjątkiem grudnia 2013 roku, nie przekraczały 50% najniższej emerytury.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1778 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 13 ust. 4 ustawy, ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl przepisu art. 82 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej ze środków publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 1793 ze zm.), składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę, której świadczenie emerytalne lub rentowe nie przekracza miesięcznie kwoty minimalnego wynagrodzenia, od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, w przypadku gdy osoba ta:

- 1) uzyskuje dodatkowe przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury lub
- 2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

Zgodnie z art. 104 ust. 1 w zw. z art. 104b ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1065 ze zm.), obowiązkowe składki na Fundusz Pracy od osób prowadzących na własny rachunek pozarolniczą działalność gospodarczą opłaca się za osoby, które nie osiągnęły wieku wynoszącego co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że J. M. w spornym okresie od kwietnia 2013 roku do stycznia 2014 roku prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) Usługi (...), na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy W. nr (...). W miesiącach

od kwietnia do maja, od sierpnia do listopada 2013 roku i w styczniu 2014 roku, odwołujący nie osiągnął żadnych przychodów z prowadzonej działalności, w czerwcu 2013 roku uzyskał przychód z tytułu sprzedaży towarów w kwocie 200,00 zł, w lipcu 2013 roku uzyskał przychód z tytułu wykonania usługi w kwocie 200,00 zł zaś w grudniu 2013 roku osiągnął przychód z tytułu sprzedaży samochodu w kwocie 62.800,00 zł. Równocześnie w każdym miesiącu spornego okresu, za wyjątkiem sierpnia 2013 roku i stycznia 2014 roku, odwołujący ponosił wydatki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, w szczególności zakupił samochód firmowy, kupował towary, materiały oraz urządzenia, opłacał rachunki za telefon firmowy oraz zamówił usługę reklamową.

Mając powyższe na uwadze przede wszystkim należy wskazać, że ocena, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana (a więc także czy zaistniała przerwa w jej prowadzeniu) należy do sfery ustaleń faktycznych, a istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność.

W konsekwencji domniemywa się, że skoro nie nastąpiło wykreślenie działalności gospodarczej z ewidencji, to działalność ta była faktycznie prowadzona i w związku

z tym istniał obowiązek zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2005 roku, I UK 105/04, OSNP 2005 nr 13, poz. 198, z dnia 25 listopada 2005 roku, I UK 80/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309 oraz z dnia 30 listopada 2005 roku, I UK 95/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 311). Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym

z domniemania. W rezultacie ciężar dowodu wystąpienia przesłanek uzasadniających ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego (rzeczywistego zaistnienia przerwy w prowadzeniu działalności) obciąża w niniejszej sprawie ubezpieczonego.

W ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzone w sprawie dowody, w szczególności własne obszernie wyjaśnienia odwołującego, wskazują, że w spornym okresie od 15 kwietnia 2013 roku do 6 stycznia 2014 roku J. M. cały czas prowadził działalność gospodarczą.

Wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obejmuje bowiem nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawcze). W ocenie, czy zostały podjęte czynności zmierzające bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej (czynności przygotowawcze stanowiące już o wykonywaniu tej działalności) należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar (wolę) osoby prowadzącej działalność gospodarczą (tak Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyrokach z dnia 26 sierpnia 2014 roku, III AUa 277/14, LEX nr 15116060 oraz z dnia 17 grudnia 2003 roku, III AUa 1531/03, OSAB 2004/1/51). Podobny pogląd wyraził również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 listopada 2005 roku, I UK 80/05, OSNP 2006/19-20/309), w którego uzasadnieniu dodatkowo wyjaśnił, że prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością – takich jak poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku

z działalnością usługową, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania. Analogicznie w postanowieniu z dnia 17 lipca 2003 roku, II UK 111/03 (OSNP-wkl. (...)) Sąd Najwyższy wskazał, że faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylecia obowiązku ubezpieczenia społecznego.

W niniejszej sprawie nie ulga wątpliwości, że ubezpieczony w spornym okresie cały czas pozostawał w gotowości do świadczenia usług w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i przygotowywał się do tego poprzez zakupy maszyn

i urządzeń (samochodu, pomp do wody) oraz materiałów (cement, pręty walcowane, śluby, nakrętki, liny, papa, sklejka). Co więcej, odwołujący nie tylko pozostawał w gotowości do świadczenia usług, ale sam aktywnie poszukiwał klientów, wydając w grudniu 2013 roku aż 4.500,00 zł na reklamę swojej firmy. Jednocześnie jak wynika z przedłożonej przez ubezpieczonego dokumentacji medycznej, wykonywania w spornym okresie działalności gospodarczej nie uniemożliwiał mu stan zdrowia, w szczególności długotrwałe pobyty szpitalne. Faktycznie odwołujący leczył się w tym czasie otolaryngologicznie, jednak mimo to pozostawał zdolny do wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, o czym najlepiej świadczy to, że faktycznie takie czynności wykonywał, w szczególności zakupił maszyny, urządzenia i materiały oraz sprzedawał towary i usługi. W konsekwencji w okresie tym wnioskodawca prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a tym samym zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 tej ustawy, podlegał w tym czasie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Jednocześnie okolicznością niekwestionowaną obecnie przez organ rentowy jest, że w okresie od kwietnia 2013 roku do stycznia 2014 roku odwołujący z uwagi na wiek nie był zobowiązany do opłacania składek na Fundusz Pracy oraz że w okresie od kwietnia do listopada 2013 roku oraz w styczniu 2014 roku dochody uzyskiwane przez niego z działalności gospodarczej były na tyle niskie, że nie był zobowiązany do uiszczania składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Mając na uwadze powyższe, organ rentowy z urzędu zaliczył wpłaty dokonywane przez J. M. w ramach zawartego układu ratalnego na poczet faktycznie nienależnych składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy na poczet zaległych należnych składek na ubezpieczenia społeczne. Jednocześnie zważywszy na fakt, że od grudnia 2016 roku ubezpieczony całkowicie zaprzestał regulowania należności z tytułu układu ratalnego, pomimo wcześniejszego uregulowania nienależnych składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy na jego koncie nie widnieje jakakolwiek nadpłata, która mogłaby zostać mu zwrócona, a wręcz przeciwnie, według stanu na dzień 14 października 2016 roku (data zaskarżonej decyzji), na jego koncie figuruje zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za miesiące od listopada 2013 roku do stycznia 2014 roku w łącznej kwocie 356,28 zł.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści uzasadnienia, oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

Jednocześnie uznając, że w sprawie zachodzą szczególne okoliczności w rozumieniu art. 102 k.p.c., Sąd Okręgowy odstąpił od obciążenia odwołującego kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego. Zdaniem Sądu okoliczności faktyczne sprawy, w szczególności fakt, że organ rentowy początkowo zobowiązał ubezpieczonego do opłacania faktycznie nienależnych składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, a następnie po zarachowaniu tych składek na poczet faktycznie należnych zaległych składek na ubezpieczenia społeczne nigdy nie przedstawił odwołującemu przejrzystego rozliczenia w jaki sposób uiszczone przez niego w ramach układu ratalnego kwoty zostały rozdysponowane, mogły wzbudzić w J. M. subiektywne – choć obiektywnie uzasadnione – przekonanie, że na jego koncie widnieje nadpłata i konieczne jest wystąpienie w tej sprawie na drogę sądową. Jednocześnie w toku postępowania sądowego odwołujący niezwłocznie składał wszelkie wyjaśnienia i dokumenty oraz nie dążył do zbędnego przedłużania sprawy i generowania dodatkowych kosztów po stronie organu rentowego, co uzasadniało orzeczenie jak powyżej.